

Til NKK

Høring vedrørende reviderte regler for agilitystevner

Denne uttalelse relateres til forslaget som er publisert her:

http://web2.nkk.no/filestore/2017_Hringsdokumenter/Hringsdokument_190517.pdf

Det er foreløpig langt mellom Dachshunder som konkurrerer på agilitybanen. Men potensialet er tilstede om det legges mer til rette for kortbente og tunge hunders deltakelse. Agility begeistrer og fasinere mange, og det er rett og slett imponerende at det er så mange forskjellige mennesker som er aktive. Tykk eller tynn, ung eller gammel, dårlig til beins er heller ingen hindring, alle samles om å få hund og fører til å prestere best mulig. Både menneskene og hundene som deltar i sporten får et langt mer aktivt liv. At folk beveger seg mer er gunstig fra et samfunnsmessig perspektiv, men i tillegg har NKK et særskilt ansvar for at hundene får aktivisert seg både mentalt og fysisk. Også eiere av kortbeinte og tunge hunder kan bli «hekta på agility», flere aktive hunder er flere lykkelige hunder. Både hund og fører får det bedre med å aktivisere seg. En revisjon av regelverket bør legge til rette for en større variasjon og bredde mhp størrelse og fysiske forutsetninger også hos hundene, ikke bare hos førerne i denne morsomme sporten.

Læringskurven for å delta i konkurranser er unødig tung og bratt for oss som har kortbeinte hunder. Dachshundene måles i dag inn i størrelse Small, definitivt i nedre del av skalaen. Med FCI revisjonen fra 1.1.18 tas det mest urimelige krav bort, det var flere dachshundførere som så seg nødt til å trekke hundene sine fra konkurranser hvor hinderhøyden ble satt til 35 cm.

Hinderhøyde på 30 cm er mulig selv for små hunder, men det demper farten vesentlig. Det sier seg selv at det blir rått parti når en hund med mankehøyde under 20 cm skal konkurrere med en på 35 cm. Den ene hopper mer enn 50 % høyere enn egen mankehøyde, den andre 15 % lavere. NDF hilser derfor velkommen en ordning med 5 klasser slik de allerede har i Sverige og får i Finland fra nyttår. Innføring av størrelsesklasse XS i Norge vil utjevne de mest ekstreme kravene og bidra til at flere ekvipasjer finner glede i å bli med på konkurranser. Og som kjent, det er på konkurranser man får studere hva de beste gjør, og det er her en henter viktige impulser som får ekvipasjene til å bli bedre. Utvikling i ekvipasjens ferdigheter er helt grunnleggende for motivasjon og mestringsfølelse.

I Small skal lengde bestå av 2 elementer satt slik at hunden hopper 40 til 50 cm etter revisjon. Det laveste elementet i front skal ha høyde på 15 cm, element nr 2 skal etter FCI ha høyden 19,3 cm. Dybden på hvert element er 15 cm med stigende høyde. Instruktører i agility forteller at man skal se banen fra hundens perspektiv, da blir det lettere å forutse hva som blir naturlig veivalg ut fra dens synsvinkel. Øyehøyde for en av våre konkurrerende dvergdachshunder er om lag 25 cm. Slik kan det være nyttig å utforske små hunders perspektiv med litt forskjellige avstander foran lengden, hvordan ser terrenget bak siste lengdeelement ut når øyet er 25 cm over bakken? Implementering av svenske regler for fysisk utforming av lengdehopp er framtidsrettet og gunstig for de laveste agilityhundene. Her er høyden på det laveste elementet

10 cm. Lengden skal jo teste hundens evne til å hoppe langt, ikke hvor tøff den mentalt er til å tørre å hoppe når den ikke ser hvordan landingsunderlaget er. Når lengdehindene settes langt fra hverandre vil det forverre små hunders mulighet til å vurdere underlaget bak siste element. Det er også en utfordring som kun de minste hundene utsettes for, et regelverk bør søke å rette opp krav som åpenbart får store konsekvenser kun for noen hunder. Deler av dette resonnementet vil også gjelde for mur.

Dagens system med krav om at det skal arrangeres konkurranser for alle klasser på alle stevner gjør at terskelen for arrangøren blir høy. Stevnet blir stort og krevende for klubbene, og for deltakerne blir det ofte lange dager hvor man typisk får med seg 2 eller 3 løp. Hvis arrangørene kan få velge hvilke klasser de skal arrangere vil tilbudet av stevner øke og det vil igjen bedre rekrutteringen til sporten. Det bør likevel være en forpliktelse for arrangørene at de skal holde stevner for alle klasser og størrelser i løpet av et kalenderår.

Napp i hopp og agility bør holdes hver for seg. Om noen vil gå kl 1 hopp og kl 3 agility bør det være mulig. Tre napp i hver gren for opprykk fungerer bra, og det vil være en forbedring med tildeling av napp etter 15 % regelen.

Resultatbok skulle ikke være nødvendig når alt ligger på Dogweb.

Vedrørende kvalifisering til Lag NM, kan napp tas både i agility og hopp?

Maksimalt to lag vil trolig straffe store klubber med høyt nivå, NDF mener at det ikke er veien å gå for å begrense antall deltakende lag. Da bør man heller vurdere å øke kravet til antall napp eller sette krav om færre feilpoeng for å få napp.

NDF mener at deltakelse i NM skal være forbeholdt hunder med stambok. Det er utvilsomt NOX-registrerte ekvipasjer med et nivå som tilsier at de vil måle seg med de beste i landet. Imidlertid er stambok en grunnleggende forutsetning for alt avlsarbeid, også dersom det skal avles spesielt på egenskaper relevant for agilitysporten. Derfor bør NKK verne om den særstilling som hunder med stambok har, også når det skal kåres en Norgesmester i Agility.